

Detsember
2012

Nr. 4
(27)

Olevik

ÜLENURME KOOLI LEHT

ÜLENURME GÜMNAASIUMI 28. AASTAPÄEVALE PÜHENDATUD VILISTLASTURNIIR KORVPALLIS

On laupäevahommik, 24. november ja kell hakkab lähenema 10-le. Aeglaselt liikuvad autod peatuvad Ülenurme Gümnaasiumi spordihoone parklas ja sealt väljuvad noormehed tunduvad väga tuttavad. Need ju meie omad poisid!!! Küll veidi aega tagasi kooli lõpetanud, aga austus korvpalli ja kooli vastu on jäänud. Turniiri ajakava on kõigil juba teda ja seega esimene mäng 20. ja 12. lennu vahel saab Ülenurmel alguse täpselt kell 10.00.

Kuna võistkondi oli registreerunud algselt 12, pidime kasutama alagrupimängudeks ka Tõrvandi spordihoonet. Päeva edenedes selgus kolme võistkonna mitteosalemine ja kokku tuli meeskondi kohale 9. Juba alagrupimängud olid väga tasavägised ja finaalkohtade jagamisele jõudsid vaid kõige tugevamad. Poolfinaali pääsesid 14./15. lend, kelle vastaseks 18. lend. Teine poolfinaalpaar oli võistkond KIVID ja 21. lend. Esimese poolfinaali võitis tasavägise mängu järel 14./15. lend tulemusega 29:23. Mängu eestvedajaks oli tänane Tartu Ülikool/Rock mängija Silver Lepik ja teda toetas Ülenurme Gümnaasiumi kehalise kasvatuse õpetaja Kaspar Koolman. Vastastest 18. lennust paistsid silma Silver Saks ja Rasmus Luik.

Teine poolfinaal, võistkond KIVID, kes järjekordselt oma viis venda kokku saanud ja viimaste aastate kõrgeimale kohale jõudnud. Poolfinaali jõuti napi võiduga 12. lennu üle, kus lisaajal Aimar Kivirüüt otsustava korvi viskas. Mängu seis jäi 28:26 KIVIDE kasuks. Teisest poolfinaalist sai edasi 21. lend. Kolmanda koha mängus läksid vastamisi KIVID ja 18. lend. Eelnevad mängud olid siiski mängijaid üsna palju väsitanud ja 18. lend sai kerge võidu 53:29. Seega III koht 18. lennule, kes mängisid järgmises koosseisus: Rasmus Luik, Silver Saks, Kristo Jaaska, Kristjan Karu, Alar Leppik ja Martin Lamp Neljanda koha võitis võistkond KIVID koosseisus Aimar, Andrus, Andri, Alver ja Argo Kivirüüt.

Esikohamängus läksid vastamisi 14./15. lend ja 21. lend. Tasavägise mängu kallutasid enda kasuks 14./15. lennu mängijad, kes tulemusega 43:30 ka turniirivõidu endale kindlustasid. Võistkonnas mängisid Talis Nurk, Indrek Ird, Revo Raudjärv, Meris Laanesaar, Margo Jakobson, Silver Leppik ja Kaspar Koolman. Teise koha turniiril saavutas 21. lend koosseisus Anar Park, Kaivo Pullisaar, Oliver Habak, Taivo Jäämets ja Mihkel Tina. Örnema soo vilistlasi oli kogunenud vaid ühe võistkonna jagu ja kui mehed väikest lõunapausi pidasid, olid väljakul vastamisi koolivõistkond ja vilistlased. Tasavägise mängu võitsid vilistlased Kadri Keskküla viimastel sekunditel visatud korvist 42:40. Vilistlasvõistkonnas mängisid Karmen Ahja, Kadri Keskküla, Kadri Sikka, Egle Pütsepp ja Triinu Meeru. Koolivõistkonnas mängisid Jonna Sild, Betty Sims, Age-Midrit Rohusalu, Kaisa Leppik, Gerli Jušin, Birgit Rosenthal ja Kristiina Kõiv.

Suur tänu spordiklassi õpilastele, kes aitasid läbi viia vilistlasturniiri, tänu kehalise kasvatuse õpetajatele ja õpetajatele, kes võtsid vaevaks oma endisi õpilasi vaatama tulla.

TOOMAS KIVEND

Tartumaa

Tartumaa on ilus maa,
seda ma iial ei unusta.
Tartumaal elavad mu vanemad,
vahel nad mind nii igatsevad.

Tartust on ilusad mälestused,
kodus pahalapse olemise eest karistused.
Sugulased ja sõbrad elavad seal,
nendega koos olla on alati hea.

STEVEN TOMPEL, 6.a klass

14-15 LEND

21 LEND

KIVID

BIOLOOGIAKURSUSE ÕPPEKÄIGUD JA PROGRAMMID

Rakendusbioloogia kursuse raames oleme sel õppeaastal käinud 4 õppekäigul: Tartu Veevärgis, Geenivaramus, üritusel Teadlaste Öö, Tartu A. Le Coq tehases ja plaanis on minna Kiidjärve äärde seoses programmiga „Mets ja metsamajandus“.

Kõik need õppeprogrammid on olnud väga informatiivsed ja töö ning lõbu on käinud käsikäes. Tänu rakendusbioloogia kursusele on õpilastel võimalus saada välja koolielu igapäevasesse rutiinist ja õppida asju huvitavalt ning ka otse praktikas. Ei kujutakski tunniplaan ilma selle kursusetähtsuse enamatte, isegi need ületunnid, mis me selle tõttu peame tegema, on seda väga väärt. Kui ma saaksin midagi täiustada nende väljasõitude juures, siis ehk seda, et rohkem oleks praktilist osa ja natuke vähem vaatamist ning võib-olla rohkem ise oma kättega juures olemist ja tegemist.

Sel veerandil oleme käinud oma looduspraktika rühmaga juba päris mitmes kohas. Mõned neist avaldasid mulle rohkem muljet, mõned vähem.

Üks väljasõitudest toimus Tartu Veevärki, kus tegi ringkäiku meile härra Toomas Kapp ise, kes rääkis meile, kuidas toimub kogu veepuhastamise protsess. Lisaks mainis ta ära need keemilised elemendid, millistest tuleb vett puhastada ja milliseid organisme nad kasutavad puhastamisel. Toomas Kapp rääkis väga põnevaid pisidetaile, mille peale ise võibolla ei tulekski, näiteks ööpäeva keskmine pealevool reoveepuhastile on 23-24 000 m³.

Üks põnevamatest käikudest on olnud kindlasti A. Le Coq Tartu Õlletehasesse, kus nägime kogu õllevälvistamise protsessi. A. Le Coq, mis valmistab karastusjooke, mineraalvett, mahlu, õlut ja siidrit, on peamiselt kuulnud siiski õlle tootmise poolest. Õlle põhitoorained on oder, vesi, humal ja linnas. Üks nendest toorainetest on ka teatud määral raviva toimega, nimelt humal on antiseptiline.

Õppekäik geenivaramusse oli mu lemmik. Kuigi seal räägiti asjadest, mida käega katsuda ei saanud, oli see omelti nii põnev ja tekitas tahtmist sellega ise tegeleda. Sisemiselt tegi hästi suureks, kui sain kiitli selga, tundsin end nagu päris teadlane. Minu jaoks oli eriline see erinevat värvi indikaatorite süsteem. See on nii lihtne, kuid samas nii kindel.

Käisime ka Teadlaste Öö raames noorte teadlastega katseid tegemas. Esimese katse käigus eraldasime kiivi DNA-d. Üsnagi kodune katse, Fairy ja piiritusega. Teise katse käigus määrasime erinevate ainete happelisust ja aluselisust. Osade ainete oli probleem määramisega, näiteks majoneesiga, kuid lõpuks saavutasime tulemuse.

Kõige esimene õppekäik, mis meie looduspraktika kursuse raames toimus, oli väljasõit Põlvamaale metsa, mis asus Ahja jõe lähedal. Selle õppekäigu eesmärgiks oli õppida tundma seeni. Meiega oli kaasas üks ekspert, kes meile erinevaid seeneliike tutvustas ja õpetas meile nende tunnuseid ning seda, kuidas seentel vahet teha. Pärast seda, kui me olime natuke aega koos metsas kõndinud, lubati meil minna omaette minna seeni korjama, milleks oli meil aega umbes 1 tund. Pärast seda sorteerisime metsa ääres seened ära ja pidime väikestes gruppides seeneliigid määrama ning ühe seene kohta pikemalt rääkima. Seejärel panime seened kastidesse ja viisime nad

Tulevased teadlased erinevate ainete pH taset määramas

kooli tagasi seenenäitusele, mis toimus järgmisel päeval. Õppekäik oli täitas edukas, me korjasime seenenäituseks palju seeni ja suurel hulgal erinevaid liike ning samuti õppisin päris paljudel seentel vahet tegema ja tean nüüd, millised seeneosad tuleb jälgida, et liiki kindlaks teha.

Teine õppekäik toimus meil Tiigi 78, kus on TÜ Sotsiaalteaduskond. Selle õppekäigu eesmärgiks oli selgeks saada vee-elustik. Meile peeti loeng slaidishow abil, kus näidati erinevat liiki putukaid, merikarpe ja muud. Samuti anti meile leht, kus olid pildid erinevate putukatega ning slaidishow ajal pidime seda täitma, et hiljem oleks kergem tuvastada püütud organisme, sest pärast loengu lõppu moodustasime jälle väikesed grupid, võtsime meile antud võrgud, ämbrid, luubid kaasa ning asusime Tamme Gümnaasiumi tiigi poole teele. Seal püüdsime tiigist võrgu abil erinevaid putukaid ja asusime nende liike määrama. Varsti anti meile töölehed, kus me pidime kirjutama püütud liigid, mõnda neist kirjeldama ja erinevaid ülesandeid nendega seoses lahendama. Seejärel tegime õppekäigu kohta kokkuvõtte ja programm lõppes. Vee-elustike praktikast jäi rohkem informatsiooni meelde, sest me pidime ise ka liike üles kirjutama ja pärast neid määrama, samuti saime ka piltidega töölehe endale, kus olid paljud liigid koos piltidega olemas ning kõik ei läinud kiiresti meelest ära.

Kolmanda õppekäigu jaoks sõitsime bussiga Saarele, kus me hakkasime Saare järve õpperajale kooslusi õppima. Meid jagati gruppidesse ja iga grupp sai ühe seljakoti, kus olid vajalikud asjad praktika jaoks. Me kõndisime metsas ringi ja arutasime erinevate rinnete ja metsatüüpide kohta ning vaatasime neid liike, mis on iseloomulikud nende tüüpide kohta. Seejärel tegime väikese pausi ja täitsime tööülesandeid, kus me pidime ühe suvalise puu kõrgust mõõtma, mullaprofiili analüüsima ning erinevaid pöösaid, sambraid, samblikke, puid üles

kirjutama. Siis matkasime läbi raba ning lõpuks jõudsime tagasi parklasse, kus pidasime pikniku ja seejärel sõitsime tagasi kooli juurde. Selle praktika käigus ei jäänud kõik erinevad taimed ja puud meelde, sest nii paljudest erinevatest liikidest oli juttu ja kuna mõnede liikide nimesid kuulsin ka selle praktika ajal esimest korda, siis ei suutnud kõike kohe ära õppida ning meelde jätta.

Osalen looduspraktika programmis, erinevalt paljudest teistest meie rühmas esimest aastat. Need mõned korrad, mil õppekäikudel käinud oleme, on jätnud mulle suurepärase mulje. Ülimalt meeldiv on see vaheldus harilikule koolipäevale ning ega tänapäeval ei tea lapsed ja noored elusast loodusest suurt rohkem midagi, kui raamatus kirjas on. Mul on väga hea meel, et meie õpetaja ja kool pakuvad meile võimalust kõiki õpitut ja õppimata asju näha ja tundma õppida.

Kindlasti on mõni väljasõit huvitavam kui teine. Näiteks mina kui mitteseenehuviline ega -sööja ei tundnud kõige suuremat ootusärevust seeneteemalise õppekäigu ees. Koha peal olles oli asi aga täitsa huvitav ning peaaegu täiskasvanud inimesena mõistan, et mitte ükski asi ega uus teadmine ei jookse mööda külge maha ning elus on lihtsalt asju, mida peab teadma, tahes-tahtmata. Isiklikult huvitavad mind väga imetajad, eelkõige inimene ise. Tulevikus on minu soov tegeleda just inimestega. Mind paelub väga rasedus kui protsess, selle iga etapp. Olen mõelnud, et pärast kooli lõpetamist võiks saada minust üks tore ämmaemandatädi, kes aitaks pisikesi uusi kodanikke siia ilma.

11. ja 12. klasside õpilaste mõtteid vahendas bioloogiaõpetaja
MARINA KAMENSKAJA

PLAKATIVÕISTLUS "KUIDAS ESE PRÜGIMÄELE JÕUDIS?"

Eesti Rahva Muuseum ja „Teeme äral“ maaimakoristuse meeskonna üleskutsel toimus sellel sügisel üle-eestiline kooliõpilaste plakativõistlus „Kuidas ese prügimäele sattus?“ Tegemist on üritusega, mis toimub üleeuroopalise jäätmetekke vähendamise nädala raames. Eesmärgiks on tõsta laste ja noorte keskkonnavalad teadlikkust.

Võistluse eesmärgiks oli illegaalselt prügmägedelt leitud asjade eluringi kaardistamine, et selle käigus õppida tundma majandusgeograafiat, erinevaid tootmis- ja tarbimismudeleid, keskkonnajaloodussäästlikkuse ideoloogiat. Võistlustulle astus 110 plakatiit, osa võttis 33 kooli ja 243 õpilast. Vanemas vanuserühmas osutus väljavaliute hulka Ülenurme Gümnaasiumi 8.a klassi plakat.

Idee tuli meie grupil tükk tüki haaval. Kõigepealt mõtles pool gruppi suurema plaani ning siis teised pisemaid detaile. Lõpuks panime suure copymisega mõtted paberile. Lõpptulemusega olime väga rahul. See, et just meie grupp sai parimaks, oli minu jaoks üllatus, kuigi kui järele mõelda, oli meil ikka väga ilus ja huvitav töö.

Auhinnaks saime minna terve klassiga Eesti Rahva Muuseumi prüginäitust vaatama. Seal oli väga huvitav. Näidati meile meie emade ja isade ja vanavanemate aegseid esemeid ja igasugust prügi ja räägiti, mis nende esemetega tehti või kus neid kasutati. Räägiti, kuidas kasutada asju, et loodust väga ei reostaks.

Veel pidime ka rääkima mingisugusest isiklikust esemest, et kuidas me selle saime ja mis me

teeme sellega, kui me seda eset või asja enam ei taha või ei vaja. Vaatasime ka oma konkurentide plakateid. Need olid väga muljet avaldavad ning tekkis küsimus, miks just meie plakat parim oli. Muidugi oli seal neid parimaid plakateid veel, aga siiski jäi vaevama küsimus – miks jäime just meie žüriile silma.

Tegime muuseumis ka viktoriini. Vastused pidime leidma näituselt. Võitjameeskond oli **Cookie Crisp**. Auhiinnaks saime kaks pakki mängukaarte.

Oli ikka hea, et me saime parimateks. Uhke tunne oli ning auhind oli ka tore.

MARILI GROSS, 8.a klass

Sügise lõpul

Pimedal ajal, kui läbi on närvid, maas on pori ja vihma kallab. Tuju sul tõstavad sügise värvid, läbi ilusa kireva pargi kui tallad.

Hommikul härmatist puudel kui kohtad, taanduv öökülm suu suitsema ajab. Siis kinnastes, mütsis ja sallis sa ohkad, et kohe peagi ka lund sajab.

Ongi käes tali ja maa on valge, lumehanged kasvavad ülepea. Nägu ja keha on külmast kange, kuid mõnus on olla ja tuju on hea.

CHRISTINE BITTER, 6.a klass

Sügise ja talve vahel

Ja ongi sügis käes. Õuedel on lehed mäes, neid langeb aina alla, sest tuultel teed on valla.

Kõik lilled jäänud talveunne ja meilgi südames on tunne, et kohe – kohe sajab lund ning ukse ees on jõulutund.

ANETT NURMSALU, 6.a klass

Kadrid trallitasid novembrikuus Tõrvandi spordihoones.

Foto: Omar Saksing

2012. a õpilasleiutajate riiklik konkurs

Toimus selleaastane leiutajate konkurs, kus jagati auhindu silmatorkava leiutajatöö eest. I koha 1.-4. klassi vanuseastmes ja rahalise preemia 600 eurot võitis meie kooli 3. klassi õpilane Uku Rein-kubjas töö eest „Poiste pükste puu“. III koha 5.–9. klasside arvestuses ja rahalise preemia 350 eurot

võitsid Külli (8.klass) ja Koit Reinkubjas (6.klass) töö eest „Kogujaga küünetangid“.

Indu neile ka edaspidiseks leiutajatöoks!

OLEV SALUVEER

TÖÖVARJUNA KAITSEVÄES

Tere, Kaitsevägi, Kirde Kaitseringkond, tere, Tapa, tere, sõdurid ... siit ma tulen! – selline oli minu algne suhtumine, kui teadsin, et lähen Tapale ja elan natuke sõdurielu.

Saabusin Tapale kolmapäeva õhtul, kõik võtsid mu väga hea meelega vastu ning külastasin kohese ladu, kust sain endale kõik vajalikud riided ja jalanõud.

Siis tehti mind tuttavaks sõduritega, kellega hakkasin jagasime tuba ning kes andsid mulle näpunäiteid, kuidas ma kiiremini ja paremini hakkama saan nagu sõdurid ise.

Sain eraldi naiste riietusruumi, kuid ööbisin sõduritega ühes toas, reamehed, kellega tuba ja gasin, olid väga sõbralikud ja lahked, nad olid kohe nõus enne öörahu mulle seletama ja õpetama, kuidas kapp peab olema korras ning kuidas ja kus peavad seal asjad täpselt paiknema ning kuidas peab olema voodi tehtud, ja kõigele lisaks sain teada, kui kiiresti pean olema valmis, kui tuleb hommikune rivistus. Siis saabus öörahu, mis on kaitseväes kell 22.00.

Neljapäeva hommikul kell 5.50 oli äratus, pidin viie minutiga riidesse panema ja voodi korda tege- ma ning seisma valvel koridoris 5.55. Olen rahul, sest sain hakkama, kuna kuulasin eelmisel päeval hoolikalt sõdurite näpunäiteid. Kell 06.00 algas hommikuvõimlemine ja -jooks, toa koristamine ja marss sööklasse hommikusöögile. Siis teatati meile päevakava ning tunnid algasid kell 09.10, mis kestsid 3 korda 50 minutit ja vahetunnid olid 10 mi- nutit. Tundides õppisime seda, kuidas hakkama saada gaasikambri ning millised gaasid on ohutud ja millised väga mürgised ning kuidas peab käituma, kui gaasimask laseb läbi.

Pärast tunde saime 20 minutit vaba aega oma tubades olekuks, aga reamehed ei tohi päeval kordagi oma voodil istuda, samuti põrandal ega

ka aknalal, tuleb oma isikliku taburetiga leppida.

Jälle jõudis kätte aeg, kui pidime marssima ja sööma minema. Tapa sõjaväeosas on tõesti väga head söögid, mina kui pirtsutaja sain kõhu täis ning jäi ülegi, sest reameestele oli pandud ikka korralikud portsud. Pärast sööki marssisime jälle tubadesse, kus anti aega 15 minutit, et kogu varustus selga panna ja lisaks kõigele veel vihmakeebid ümber. Rivistusime kõik kasarmu ette ja alustasime marssi gaasikambrisse, 50 kg varus- tust seljas, ja nii 2 kilomeetrit, tee peal harjutasime gaasimaski pähepanemist, milleks on ette nähtud 15 sekundit, esialgu kulus meil kõigil 2 minutit, kuid harjutamine teeb meistriks. Nüüd mõistan ma ka, miks sõdurid peavad juuksed ära ajama, need jäävad ikka väga ette ning mina kui tuisupea jätsin veel patsi välja ka, sain kohe karistada seersandilt - 25 kätekõverdust täisvarustuses. Päris ausalt, see oli ikka raske küll, aga punnitasin ja sain hakkama ning olen enda üle uhke.

Jõudsin siis gaasikambri juurde. Kahjuks sealst seest mul pilti ei lubatud teha, see on salajane ning seda nõuet peab austama. Aga saan öelda, et kogemus ja elamus on „täiesti laes“ sellisel het- kel. Tekib küsimus, kas gaasimask laseb läbi või ei. Kuidas hakkama saada, kui see läbi laseb? Ei näe mitte midagi, sest ainult valge toss on seal ruumis. Kuidas välja saab? Jäin „ellu“, mask ei lasknud läbi ning sain nautida kõike, mis vähegi võimalik sellise asja puhul. Mul lubati olla ainult minuti seal kambri, et kui kardan, lähen välja, aga suutsin viis minutit vastu pidada nagu teised sõdurid!

Pärast gaasikambrit marssisime tagasi ka- sarmusse, saime need gaasiriided seljast võtta ja pesema minna ning pärast seda öhtusöök ja kohustuslik „Aktuaalne kaamera“, millele järgnes vaba aeg ning siis öhtune rivistus ja öörahu.

Reede hommikul kordus kõik sama, kuid pä-

rast hommikusööki ei alanud tunnid, vaid kaitsevää- territooriumil kullimängimine koos *paintball* püs- sidega, sain sellest osa võtta ning mälestuseks ka paar sinikat.

Ja siin lõppes minu töövarjupäev sõjaväes, reameestele anti aega minuga hüvasti jätta ja seejärel kirjutati mulle linnaluba ilma tagasi saabumise kuupäevata. Niisiis asusingi reedel tagasiteele sõdurielust koolipinki. Kui nüüd aus olla, siis ümberhäälestumine võttis aega, sest harjusin juba selle karmi hääle ja käskudega, millele peab tavareamees vastama: „Just nii, härra seersant.“

GEIDI MURUAAS,
12.c klass

KUIDAS FLL ÜLENURMELE JÕUDIS

Laupäev, 1. detsember oli *Team Wall-y* pidupäev. Kaheksa nädalat järjepidevat tööd tasus end ära. AHHA-s toimunud FLLi ehk FIRST LEGO *League* Lõuna-Eesti eelvoorus tunnustati mees- konda põhiväärtuste järgimise eest II kohaga ning meeskond tagas endale ühtlaselt tubli esinemisega pääsu 2013.a märtsis toimuvasse finaali.

FLL ehk FIRST LEGO *League* on hariduslike eesmärkidega üleilmne programm, mille suure- mad eesmärgid on lapsi juba varakult nn raskete teadustega (matemaatika, programmeerimine, inseneriteadus ja robotika) lähemalt tutvustada ja tekitada neis huvi ehk ka oma tulevikku sellega siduda. Eestis toimub FLLi võistlus teist aastat ja sel hooajal osales üle 50 meeskonna.

Lühidal öeldes teevad lapsed hooaja jooksul järgnevat:

- 1) ehitavad ja programmeerivad autonoomse roboti, mis peab võistlusväljakul teatud mis- sioone täitma (Team Wall-y valis 14 missiooni hulgast 6);
- 2) viivad läbi Projekti – leiavad olulise elulise

probleemi (sel hooajal eakate inimestega seotud), pakuvad välja innovatiivse lahenduse, kuidas tehnoloogia abil seda probleemi lahenda- da, ja jagavad seda huvigruppidega (Team Wall-y leiutas rohumasina, mis tuletab eakale inimesele meelde, et on aeg rohtu võtta);

- 3) töötavad kogu selle aja jooksul meeskonnana ja järgivad FLLi põhiväärtusi.

FLLi põhiväärtused

Me oleme meeskond.

Meie töö eesmärk on otsida oma juhendajate abiga lahendusi probleemidele.

Me teame, et juhendajatel pole vastuseid kõiki- dele küsimustele, seega, me õpime üheskoos.

Me austame sõbraliku võistluse põhimõtet.

Meie avastused on palju olulisemad meie võitudest.

Me jagame oma kogemusi teistega.

Me näitame välja sõbralikku professionaalsust ja konkureerivat koostööd kõiges, mida teeme.

Team Wall-y koosneb 7. ja 8. klassi lastest, mehiste skonda kaunistab ka üks tütarlaps. Kokku on liikmeid 9. Meeskond kohtus juhendajate Annika Muuga ja Helen Altin-Ilvese valvsa pilgu all kaks korda nädalas ning kohtumisi iseloomustas palju kära-müra, veidi ka tööd ning kindlasti söömi- ne-joomine. Igal kohtumisel kostitasid vaheldumisi 3 meeskonna liiget end ja teisi suupistetega, et ajutegevus ikka hoogsam oleks. Raske töö on end ära tasunud ja jaanuarist alustab Team Wall-y uue hooa, et märtsis oma kooli edukalt esineda. Ju- hendajad tänavad südamest kõiki toetajaid, spon- soreid, fänne ja kaasaelajaid. Märtsis kohtume!

HELEN ALTIN-ILVES,
juhendaja

Ülenurme koolilehe
toimetab
Piret Rannast.